ANCHETA NOASTRĂ ÎN REGIUNEA SUCEAVA

ȘI TRADIȚIA ARE UN ÎNCEPUT

În nordul țării, prin locurile străvechii cetăți de scaun a Moldovei, tradiționalul peisaj sucevean și-a însumat firesc, ca de altfel întreaga țară în anii socialismului, noul civilizației moderne, evident pentru orice drumeț pe aceste meleaguri prin uriașa suprafață a combinatelor industriale ca și a domoalelor înălțimi îmbrăcate în haina pomi-viticolă, prin verticala îndrăzneață a blocurilor turn, prin complexele manifestări cultural-sportive.

Iar terenul „Areni", vechi de trei decenii, se simte acum ca un nou născut, încins în „scutecul" de beton al tribunelor.

Am poposit pe meleagurile sucevene, în preajma primului meci de fotbal internațiuni, găzduit de vechiul oraș moldovean. Și, în acea duminică luminoasă de toamnă, pîlcuri de localnici și grupuri de excursioniști, după ce vizitau vestigiile glorioasei cetăți, luau drumul stadionului, așternut ca o panglică de beton printre blocurile pastelate ale orașului înnoit.

Era un drum firesc, cantinînd un sens simbolic, grăitor totodată și pentru tradiția sportivă ce a început să se înfiripe aci, în regiunea Suceava.

CU CE ÎNCEPEM?

Pînă nu de mult, regiunea Suceava nu avea nici un reprezentant în eșaloanele superioare ale fotbalului nostru. Și întrebarea care frămînta în anii trecuți forurile sportive locale era, desigur: cu ce să începem? Dilema era: alcătuirea unei bune formații, capabile să promoveze „urgent" în categoriile superioare, sau să se pună bazele activității fotbalistice de perspectivă: creșterea copiilor și juniorilor?

În cele din urmă s-a optat pentru prima alternativă. Echipa **Chimia Suceava**, care avea o existență zbuciumată în categoria C, a primit o infuzie de disciplină și conștiinciozitate. Antrenorul Ego Munteanu, care neglija — alături de jucători — pregătirea și viața sportivă, a fost înlocuit, iar măsurile de normalizare a vieții echipei au fost riguros respectate de către dr. Frînculescu care preluase conducerea acesteia. Și ca-n basme, „mîncînd jăratic", echipa a început să zboare spre fruntea clasamentului cu pași de 7 poște, smulgînd la potou, victoria. Iată deci, că un prim obiectiv fusese atins: **Chimia**, reprezentanta marilor combinate sucevene (cel de industrializare a lemnului și cel de celuloză și hîrtie) a devenit reprezentanta regiunii în categoria B.

IMPORT ȘI... LOCALNICI

Din lotul celor care au promovat în divizia B, au rămas doar 5 jucători, majoritatea lor fiind acum rezerve. **Echipa s-a împrospătat, dar nu cum ar fi trebuit, cu tineri proveniți din pepiniera proprie sau din cea a regiunii, ci cu 9 jucători dispuși să devină suceveni.** Vrem însă să precizăm în această privință un lucru. Rezultatele de pînă acum ale echipei sînt onorabile (din ultimele 7 meciuri echipa n-a pierdut nici unul, numărîndu-se printre protagoniștele principale ale seriei), iar străduințele tînărului antrenor Valeriu Neagu pentru o pregătire temeinică, pentru o atmosferă corespunzătoare în cadrul și în afara echipei, propice performanței, își arată roadele. Nu această comportare stă sub semnul întrebării, ci faptul că organele sportive locale au considerat „importul" de jucători și antrenori, singura soluție salvatoare. Ei au uitat că aceasta poate fi doar o soluție de moment și că, mai devreme sau mai tîrziu ea va deveni caducă. Neglijîndu-se creșterea și promovarea tinerilor jucători ca și a cadrelor tehnice de specialitate din regiune, se omitea perspectiva.

În cadrul echipelor divizionare sucevene, raportul import/local este net nefavorabil elementului local. Iată cîteva fapte ilustrative: la **Chimia** Suceava, dintr-un lot de 17 jucători, numai 3 sînt localnici: Sidac, Vicovan, Roșu. Doar primul este titular, iar ultimul constituie „pasărea rară" a echipei: este singurul junior promovat în lotul echipei I (că el nu joacă încă în formație, aceasta este altă poveste). Pentru Dragoș Lutac, jucător sucevean, n-a mai fost loc în echipă. Și în timp ce echipa Chimia duce lipsa unui realizator, Lutac, jucînd acum la **Foresta** Fălticeni, este unul din golgeterii echipei.

Dar și aci, la **Foresta**, după expresia președintelui Consiliului raional UCFS, Constantin Vasiliu: „localnicii îi numărăm pe degete". Din cei 18 componenți ai lotului, 6 sînt localnici și 2 din cadrul regiunii. La Rădăuți, de asemenea, majoritatea jucătorilor sînt „aclimatizați". Ba mai mult, antrenorul Tr. Iordache a dezertat de la post.

Pe bună dreptate ne putem atunci întreba: cum se asigură stabilitatea cadrelor de jucători și antrenori și, bineînțeles, cum poate fi dusă în aceste condiții o muncă de pregătire în perspectivă, care să asigure ridicarea fotbalului sucevean pe o treaptă superioară?

NUMĂR INSUFICIENT DE CADRE TEHNICE

În momentul de față, în regiunea Suceava se află 100 de echipe de fotbal și peste 1.500 de jucători legitimați. Numărul cadrelor de antrenori și tehnicieni cu studii de specialitate este însă total insuficient: mai puțin de 30, și aceștia grupați la Suceava, Rădăuți, Botoșani.

Or, dacă în regiune sînt 28 de cadre calificate și 1.500 jucători, ce rezultat se va obține?

Rezultă clar că îndrumarea competentă, la nivelul cerințelor fotbalului modern, este grevată din această cauză.

Mulți dintre interlocutori ne-au spus că existența unei facultăți de educație fizică în cadrul Institutului Pedagogic din Suceava ar rezolva în bună măsură această deficiență. Este adevărat, dar nu se poate aștepta o asemenea rezolvare care totuși cere timp. Comisia regională de fotbal (care în paranteză fie spus, se află într-o continuă reorganizare) trebuia să se gîndească temeinic la această importantă problemă și să dovedească mai multă inițiativă în rezolvarea ei pe plan local. Organizarea în regiune a unor cursuri de antrenori, de către Consiliul regional UCFS și comisia respectivă de fotbal, cu aprobarea și sprijinul F.R.F., ar putea înarma cu un bagaj corespunzător de cunoștințe și într-un timp relativ scurt, un număr mare de instructori.

Despre slaba preocupare în acest sens a comisiei regionale ne vorbește și un alt exemplu: în ultimii 5 ani, doar 15 localnici au absolvit cursurile de antrenori organizate pe lîngă F.R.F., iar în anul trecut, din cei 4 propuși pentru a urma cursul de 3 luni, doar unul s-a prezentat! În schimb, „importul" de antrenori era practicat cu asiduitate. Aceștia veneau, vedeau și plecau cum a făcut Tr. Iordache. Perspectiva muncii nu-i interesa de loc, ci doar interesele lor personale.

CEI MICI

Paralel cu eforturile de susținere a echipelor aflate în campionatele republicane (în afara echipei de categoria B, regiunea mai are 3 echipe în categoria C: **Foresta Fălticeni, Metalul Rădăuți** și **Minobrad Vatra Dornei**), organele sportive locale au început să-și plece ochii și spre cei mici. Mai de voie, mai de nevoie, pentru că așa cum ne-a relatat secretarul Clubului sportiv orășenesc, Nicolae Popa: **„Neavînd grijă ani la rîndul de copii și juniori, am căzut în propria cursă".**

Preocuparea existentă acum pentru creșterea viitorilor fotbaliști s-a vădit și în plenara recentă a Consiliului regional UCFS (președinte: Ion Pilug) care **a dezbătut problema promovării cadrelor tinere în fotbalul sucevean.** S-a preconizat cu acest prilej ca **toate echipele care activează în campionatele republicane și cel regional să aibă loturi de juniori și copii, urmărirea îndeplinirii acestei sarcini revenind Consiliilor raionale UCFS.** Această importantă măsură a și început să capete forme organizatorice corespunzătoare. Constatîndu-se că importante pîrghii pentru depistarea talentelor au fost neglijate (în special școlile, numai în orașul Suceava existînd în afara liceelor, grupuri școlare forestier, de chimie și profesional) s-a pornit în această toamnă la o amplă selecție în școlile din oraș, cu ajutorul secției de învățămînt a sfatului popular. Astfel, **celor 60 de pitici de la Centrul de copii (instructor D. Tarlețchi) li se vor alătura desigur mulți alții.** Acest prim pas trebuie însă continuat cu perseverență. Asemenea competiții ca cea care a reunit reprezentative raionale de copii în „Cupa Cravata roșie" (Rădăuți, Fălticeni, Botoșani, Suceava, Gura Humorului, cîștigată de prima echipă) trebuie să capete un caracter periodic.

Actuala echipă de juniori a **Chimiei Suceava**, care joacă în campionatul republican, este de fapt o echipă de... pitici, formată la Centrul de copii. Desigur, promovarea micilor și talentaților jucători constituie în sine un fapt pozitiv, dar trebuie avute în vedere și limitele de vîrstă admise, care de fapt țin cont de caracteristicile fiziologice, de capacitatea de efort a copiilor. **Nu prezența formală interesează în aceste cazuri, ci creșterea sănătoasă a copiilor, dezvoltarea lor fizică armonioasă.** Pentru că pe acest fond se grefează apoi deprinderile tehnice corecte și numai astfel micul fotbalist de azi poate să aspire la performanța de mîine.

În regiunea Suceava sînt acum multi asemenea aspiranți: 17 echipe de juniori și 13 echipe de copii. **Fălticenii dețin în această privință un frumos record: aci există 8 echipe de copii, pe lîngă asociațiile și școlile din localitate, care își dispută un campionat local.** De aci și-a recrutat Centrul de copii de la asociația **Cooperatorul**, cei 20 de mici jucători.

La Fălticeni există o mare „rivalitate" între asociațiile **Foresta** și **Cooperatorul** pentru promovarea tinerelor talente. O asemenea emulație trebuie însă să înlăture interesele îngust locale și să fie canalizată în serviciul dezvoltării fotbalului. Numai astfel ea poate contribui din plin la formarea viitorilor jucători, la educația lor cetățenească. Crescuți cu grijă, sădindu-li-se de la această vîrstă fragedă, o dată cu dragostea pentru sport și dragostea pentru locul unde au învățat A.B.C.-ul fotbalului, ei vor putea constitui fondul de bază al echipelor sucevene.

Propunerea făcută pentru a se organiza o tabără regională cu cei mai talentați juniori, merită studiată și sprijinită de către F.R.F., o asemenea tabără putînd oferi indici prețioși pentru viitoarele promovări în echipele divizionare sucevene.

★

În regiunea Suceava, tradiția fotbalistică adună acum primele semne pe răboj. S-a pornit la treabă cu entuziasm. Se cheltuiesc multă energie, pasiune și mijloace materiale. În vîrtejul activității însă nu totdeauna s-au găsit mijloacele cele mai adecvate pentru ca fotbalul sucevean să-și găsească o matcă proprie.

Consiliul regional UCFS și comisia regională de fotbal au pierdut uneori perspectiva muncii, asumîndu-și sarcinile ce trebuiau să revină de fapt secțiilor de fotbal ale asociațiilor. **Victoria în etapă a echipelor sucevene din B și C își are desigur importanța sa, dar aceasta nu poate acoperi nevoile reale ale fotbalului în regiune.**

Depistarea, creșterea și promovarea curajoasă a tinerelor cadre de jucători, antrenori și tehnicieni din mijlocul regiunii și care să se lege cu trup și suflet de fotbalul sucevean, constituie drumul sigur care duce la marea primitoare a tradiției. Pentru că și tradiția are un început.

Paul SLAVESCU

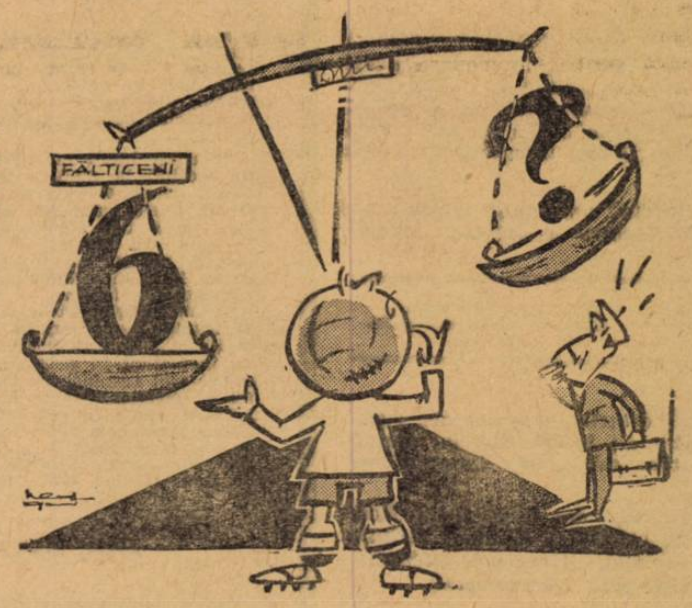

La Fălticeni activează 6 echipe de juniori, în timp ce în alte orașe ale regiunii nu există nici una.

Lipsă... la cîntar!

desen de **NEAGU RADULESCU**

ANTRENORII...

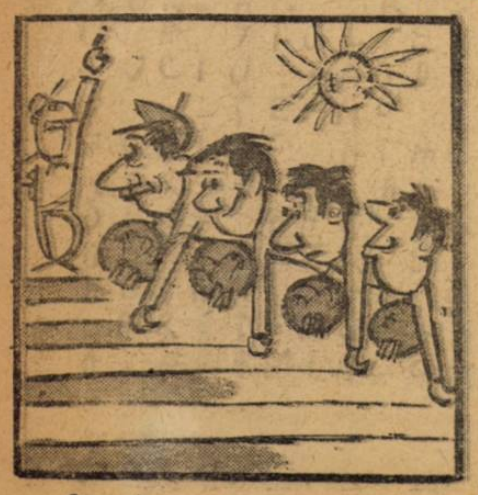

– Staart!

– Cum, numai unul? Și ceilalți trei?
– S-au pierdut pe drum!
desen de **NEAGU RADULESCU**

NR. 10 AL REVISTEI
„SECOLUL 20"
ESTE DEDICAT ÎN ÎNTREGIME SPORTULUI

În 212 pagini, despre pasiunea și eroii dv. preferați, bineînțeles și despre fotbaliști, au scris:

George Călinescu,
Ionel Teodoreanu,
Camil Petrescu,
Alfred Jarry,
Franz Kafka,
Hemingway,
Caldwell,
Umberto Saba,
Robert Musil,
Antoine de Saint Exupery,
William Saroyan,
Arkadi Avercenko,
Ilf și Petrov,
Siegfried Lenz,
Paul Vialar,
Roland Barthes,
Inga Artomonova,
Lia Manoliu,
Virgil Ludu,
Romulus Balaban,
Victor Bănciulescu,
Oda Schaeffer.